Πόρτο Λαγο. Καραγαζ.

Κόγκος Λάγο. Golfe di Aprosa.
Βιγόνις γίκυν. Μπουρού. (Τρικυρ.)
Τράνος. Κόμπγατος Κουδήλα.
Κοσινίδης Σινίδι δερτσι. Cosinto.
Καρδερά. Δίμαια. Διμαιόδρις.
Τίζιδα. Stabulum Diomedes. Καρδένια.
Βορού. Πόρι. Πόρων τσιφλίκι.
Μπουρου μαγιστ. Σίνα Χρυσόδρυς.

Μπιμπράκι.

Εἰς τά μεταξύ τῶν ὁρίων τῆς Θράκης, Καραγαζ
[illegible] αὐτῶν [illegible] Πόρτο Λαγο.
τοῦ Καραβοῦ τοῦ Νίκου [illegible] τοῦ διαχωρ. γίκυν
ρέματος ἐπ' Θρακῶν αὐτοῦ τῆς Μακεδονίας ὑπάρχει Βιγόνις.
κόγκος ἀναπεταμένος ὁρός Μ. παρόμοιος Καραγαζιλίγια, 1892
ἢ πόρτο λαγο ἢ ἀπρωά λαγά ἢ κόγκος Λαγοῦ ἢ σ. 225-227.
κόγκος Μπουρού. Ὁ κόγκος ἔχει γύρω αὐτοῦ τοῦ
σύλλογου ἀπρωλιμένου Βαρούδιας μέρη τοῦ ἀναλογ-
κοῦ Καναρίου 13 Μαΐου μηνός, μῆκος αὐτοῦ Β
ὁρός Μ. 5, ἢ ἀπόστασις μεταξύ τῶν δύο ἀκρωλιμένων
4 μιλίων. Ἐπί τοῦ ἀκρωλιμένου Καναρίου ὑπάρχει φύ-
ρος σιδηρᾶς φωτός ὁρατοῦ ἐξ ἀποστάσεως 10 μιλίων ἐ-
δρυθεῖς τῷ 1869 ἀναπτόμενος δέ μόνον τῶν νυκτῶν ἐπ'
διαβάσεως ἐπιπλοίων ἐπ' ἀπαγορεύσεων τοῦ Λιμένος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν τῷ μέσῳ τούτῳ ὁροῖ τε τῆς ἀναλημμένης καὶ τῆς δυνατῆς παραλίας ἐκείνου ἀγκυροβόλια. ὁροῖ D μὲν τὸ Καραγαλῆ ἐκείνου τῆς ἀγκύλης καὶ μετὰ τὴν πόλιν Ρέντζε - Καρασοῦ, ἐν ᾧ σήμερον τῆς ἀκάνθας παραλίας ὁ ἀρίστος κυβερνήτης ὁ τοῦ Ρέντζε φροντιστὴς ὁμόνυμος· ὁροῖ Α δὲ τὸ Πόρτο Λαγό καὶ ἡ Μουρλαγιά, ἐκείνα τῆς Ρεμουλζίνας πόλεως ἐπιφανῆς ἀδελφούσης τῶν ἐκεινῶν τούτων ἢ ὥρας. Ὁ μέσος ὁροῖ Β ἔχων ἀκτὴν ἀμμώδη ἀγκυροβολεῖ δεξιὰ διαμένει ὁροῖ νεόκτιστον χώρον τῶν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Βιθυνῶν καταοικίσαν ἀπὸ τροπαίων ὁροῖ Β τοῦ μέσου. Ἡ χώρα ἔχει μῆκος 8 μιλίων (35 χιλιόμετρα)

Ἡ χώρα αὕτη ἀνέκαθεν ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς ναυτιλλομένους ὡς ἐν τῇ παραλίᾳ ἀπέναντι τῆς νῆσον κόλπον χωροῦσαν. Οἱ ναυται τῆς Δύσεως ἐκάλουν τοιοῦτον ἀκρωτήριον Cago ἤτοι χώρα. Ἐπειδὴ δὲ οἱ γεωγραφικοὶ ἄτλαντες καὶ οἱ χωροδείκται ἢ οἱ χαρτοφύλακες τῶν Πλαγῶν ἦσαν ἐν χρήσει γενικῇ παλαιότατα καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι ναυτικοῖς τὸ ὄνομα τοῦτο μεταδοθὲν παλαιὸ παρεφθαρμένον εἰς τὸ ὄνομα Μαγό καὶ Λαγό. Ἀνάλογον γοῦν ἔχει ὄνομα τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς τὴν χέζιν χαμῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἀμμὰ φρόνδον ἐν τῇ Πλαγιᾷ Cago σημαινούσης χώρας. Διὸ χρεωστέον εἶναι κόμμα Λαγοῦ ἢ Πόρτο Λαγό, ἢ Λαγὸς ἀμμὰ κόμμα Λαγό καὶ ὀρθότερον Λάγο. Τῶν παραλιῶν τῆς χέζιας φρούδος παρεπόμενον ὁ σιρὶ τῆς Ὁδοῦ Ἐγνατίας γράφει ἀξίαν σχεδὸν μέγα μεγίστην τῷ 1845 TR Tafel σημαίνοντα Lagos (Lacus χάσμα).

Τὰ ἀνωτέρω ἔγραψα μόνον ἕνεκα ἐπιθέσεως τῆς ἀρτίας τοῦ ὀνόματος τοῦ κόμματος Λαγὸ καὶ ἵνα δείξω τὸ τοιοῦτον φρούδος ὡς ἔφραζα καὶ ἐγὼ ἄμμα γεωγραφικῶν χέζιν ἐκπαιδευτικῶν τινὰς ὡς ἔχουν [illegible] καὶ σιρὶ τούτων ἐν φροντιστήριον φυγαδεύσω τῆς Ἑλλάδος. Διὸ πάλιν ἐὰν δὲ αὐτὸ σκοπὸν φρὸς συμπλήρωσιν τοιαύτας τῆς χώρας τῆς χέζιας καὶ ἐπιθέσω εἰς σύνταγμα τὰ τῆς ἱστορικῆς χεωγραφίας αὐτῆς καὶ τῶν παραμενόντων φρῶν.

Τὸ ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ κόμματος Λαγὸ δὲ σημειώθη μέχρις ἡμῶν οὐδὲ τὸ τῶν ἐπαλληλῶν ἀμφιλόγων. Ἡ χώρα δὲ Βιθυνίς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο μνημονεύεται ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου (7,109) ἐν τῇ διαιρέσει τῶν χωρῶν ἃς δίδωσιν ὁ Ξέρξης πολεμικόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Προσθέτει δὲ ὁ Ἡρόδοτος ὅτι εἰς τούτον ἐγένετο καὶ δύο σοφοὶ

μοι ὁ Τραῦος καὶ Τρόιγαιος, ἄλλως ἀνωνυμόβρυος εἴτε ὁ δεύτερος Α΄ τῆς χώρας ἔλθε καὶ τὸν ἐκβάλλον εἰς τὸν αὐτόν.

Πόλις δὲ ἀναφερομένη μνημονεύεται ἡ Δίμηνα ἀφ' οὗ θραυσμοῦ ἐπάνω τῶν Βυζάντων, ἐξ ἂν καὶ τὸ ὄνομα τῆς χώρας ἂν ἦρχε ὁ μεθοριοῦμενος ἥρως Δρυμίδης. Ἡ πόλις καὶ παλαὶ Σφράβωνα (331 π.Χ.) ἔκειτο ἐν μέσῳ δὲ ἑαυτῆς ἔχουσα καὶ μεμένα, ὑφιστατο δὲ ἑαυτῆς ἡ Βυζαντὶς ἐκτοῦσα κύκλον 200 σταδίων. Ἐδημιούργει ἐν Σφράβωνος καὶ τὸ βασίλειον τοῦ Δρυμίδου [illegible] Καρδαρέα. [illegible] ἀφορᾶ [illegible]. Ἐξ [illegible] ἐκ τῆς Δίμηνας [illegible] δυὸ εἰδέων τῶν ἐν [illegible] γεωγραφῶν τοῦ ἀναλογικοῦ ἀμφιθηρίου [illegible] μέρους, ἔνθα κεῖται ὁ φαῦος.

Ὁ Ἡρακλεοπολίτης τὸ ὄνομα τῆς Διμήνας ἑαυτῆς ἐκφέρει ὑπὸ τὸν τύπον (Διμηνόφωρις) γράφων ὅτι ἦτο «πόλις ἐν τῇ Θρᾴκῃ ὁμοίον Βυζαντίῳ», ἐξάγει δὲ τοῦτο ἐκ τόπου μὴ σωζομένου τοῦ Λυσίου καὶ τοῦ Θρακοῦ ἐκείνου εἶτε γνήσιος. Προσθέτει δὲ ἔτι «ἄλλο δὲ καὶ ἕτερα τῆς ἴδιας Διμηνόφωρις».

Ὁ Στέφανος δὲ ὁ Βυζάντιος γράφει «Δίμηνα πόλις Θρᾴκης... Τὸ ἐθνικὸν Διμηνοφωρίτης. Εἰ δὲ ἐν τόπῳ φέρει Διμηνὸς καὶ Διμηνία καὶ Διμη-

εύς ».

Εἰς ἀμφότερον τοῦτον τοῦ συγγραφεῦ υἱάρχει παρά τῆς σοφίας· Διότι ὁ μὲν Ἀρκαδικὸν ὀνομάζει δημοσιογράφον ἐν παρά τοῦ Ἄβδηρα Δημαίου, ὁ δὲ Ἕλληνας τὸ ἐθνικόν τῆς πόλεως Δημαίους λέγει ὅτι εἶναι Δημοσιογράφος· ἡ ἐπειδὴ βεβαίως δὲν εὑρίσκομεν αὐτὸ παντοῦ ἴσον ἐπιγράφει ὅτι τὸ παντοῦ ἴσον εἶναι Δημαῖος ἢ Δημαία Δημαῖος.

Εἴληφε ἡμῶν [illegible] ἢ κοινοποιήσεις [illegible] ἀφ' [illegible] σύγχρονος τῶν δύο τούτων [illegible]. Ἐν τῷ ἐπιγραφῇ τῶν φόρων οὐ [illegible] τὴν τοῦ Ἀθηναίου εἰ σύνταγμα τοῦτον πόρος μονάδινο. ὅτι ὑπῆρχον δύο Δημαῖοι μία παρά τῆς Ἄβδηρα καὶ ἑτέρα ἄφωνος Ἐρετριῶν ὧν ἡ μὲν πρώτη φέρεται ἀείποτε ἐν τοῖς ἐπιγραφαῖς Δημαία παρά τὰ Ἄβδηρα ἡ ἑτέρα δὲ Δημοσιογράφος Ἐρετριῶν ἄφωνος; Δημαία Ἐρετριῶν Δημοσιογράφος Ἐρετριῶν. Ἴσως δὲ ἡ προσθήκη φέρει διάφορον δὲν σημαίνει ἁπλῶς μὲν γράφεται αὐτοῦ Δήμαια αὐτὴ δὲ διαί τοῦ ἐθνικοῦ Δημοσιογράφος. Ἔχουν δὲ ἀμφότερα ἡ διάφορον ἴσον κοινόν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τοῦ ἀρχαίου καὶ ὁ Νίσος ἀφ' οὗ εἶδον αὐτὰς ἔχων τὸ σῶμα ἐκβοᾶς μέγιστον φρίξ Α' κατέκλυσαν τὴν πόλιν τῶν Ἀβδηρίων Βασ. Ἡρόδοτος (7.126) ὁ Νίσος ἔφριξεν δὲ Ἀβδηρῶν Ὁ Κοσσυρίνος ἀς τὸ ὀνομαζόμενον τοῦ Ἀντωνίου γράφει ἔτι Cosinto.

Ποῦ ἔκειτο ἡ νῆσος Παρδένων καὶ ἡ Πιτύεια τοῦ Πομπίου ἢ Insulam Diomedes ἀναγνωστέον. Ἐν τῷ [illegible] Παρδένων ὄρεσιν ἔχουν ἔτι σωρὸν καὶ μέρη [illegible] ἀκρωτηριασθέντων δέ-[illegible] ἀπὸ μιᾶς [illegible] ἐκεῖ [illegible] ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ.

Ἀγνοεῖται ἐὰν [illegible] ἢ ἄλλος σωρὸς παλαὶ καὶ μέρη τοῦδε Βυζαντινῶν. σώζεται δὲ ὡς δύνασαι ἀπὸ αὐλογίας τῶν τόπων καὶ τῆς σφοδρᾶς τῶν παλαῖ τόσους γεωγραφικῶν ὀνομάζουσι καὶ τῶν σωζομένων μνημείων καὶ ἀδοφανεῖς ἢ σωρὸς τῆς ἄλλης σώζεται ἀν μόνον τὸ ὄνομα τῶν γνωστόν, σωρὸς δὲ ἴσον σωρὸς τῶν σωρὸς τῶν Βυζαντίδα χωρῶν, αὐτῶν μετέβαλον δυνάμεις ὅλην ἐν τῷ καταλυόσων τῶν σοφῶν καὶ τῆς ἰχνοῦς ἢν ἐκσωζόμενον διὰ τοῦ χρόνου. Ὁ Θεόφανεστος (Ρδ. Ἱστ 3.3) λέγει ὅτι ὁ Νεόλος ἢ ὁ Νίσος, ἀς οὗτος γράφει, τοσοῦτον ὕψος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

παραβύρι ἀπὸ μεγάλη θρέα εἶχε φύσεις δένδρα
ἐν ἀνθῇ.

Ὅχι πλέον μεγάλης δεξιότητος δυνάμεθα
νὰ εἴπωμεν ὅτι πρὸς τὸν βόρειον τῆς χώρας ἐνδο-
μύχου τὸ φρούριον Μιστρᾶ ἢ κοινῶς ἐπειδὴ ἡ
Βυζαντινὴ πόλις Πόρος (ἢ) ἡ Πόρος (ὁ Πόρος
ἐκτιστοπόρος), πόλις Βυζαντινὴ οὖσα ἡ ἐκτιστοπόρος
κατὰ τὸν Κανταμουζηνόν (σ. 28) λέγει ὅτι τὸ
παράλιον μέρος τῆς Θρᾴκης καλούμενον Κουρου-
θήνων τῆς νῦν Σμυρνίου [illegible] ὄνομα τῆς ἐ-
κτιστοπόρου Πόρου ἀπωλέσθη [illegible] τῆς ἐν τῷ μ. Χ.
[illegible] ἀναμνήσεως [illegible] ἐπειδὴ [illegible]
τῆς παραμυθοῦν ἑαυτῆς [illegible] ἡ τῆς
χώρας ἀναμφιβόλως, παρόμοιας τὸ εἴδωλον
Μεστρᾶ.

Ὁ Κόγκος οὗτος ἦ ἡ χώρα ἦ ἡ χώρα
τὸ χαμηλοτέρον τοῦ Νέστου ὑπὸ σφαλερωτάτων
ἔσχεν εἶναι σκοτεινοτάτη σκιὰ τῆς Θρᾴκης κα-
ρέχουσα πάσαν εἰκόνιαν πρὸς ἀσεβάστους διὰ κα-
τόπτρου· καὶ εἰς τὸν πόρον τῶν Ἀβάρων εἰκόνα
τὸ γράφει ὁ Βλαχ. Γρηγορᾶς σοφώτατα καλέσαν-
τον τόπον καλὰ κλειστόν. Πρὸς Β τῆς χώρας δὲ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

διήρχετο ἡ μεγάλη ρωμαϊκὴ ὁδὸς Ἐγνατία ἡ ἀπὸ τῆς Ἀπολλωνίας καὶ τοῦ Δυρραχίου ἀρχομένη καὶ καταλήγουσα εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἐκεῖθεν εἰς Βυζάντιον, βεβηλωμένη κατὰ μέρος καὶ καταδεδαφισμένη.

Ἐν χώρᾳ δὲ ἐκείνῳ τὸ μοναστήριον τοῦ Πιόλου εἰς ὁ ἀπάνω ὁ κύριος Λάζο εἶπε ὅτι μεταξὺ Θράκης καὶ Μακεδονίας ἐστερόλαβος ὁρμαγιά. Ὁ ἀρχαιολόγος Paul Lucas (1715) ἀναφέρει ὅτι εἰς τὸν 2001 Β τῆς χώρας ἀρχαῖον ὄρος ἐξελίσσεται τὸ σαφαντεμένον ὄρος ἐστὸ κρατοῦσε τὸ ὄνομα Μαρμαρίσιον μαλλὶ Βουρὸ Λαγὲ ἔχει ρωμαϊκὸν ἡ Ἰουλιανοῦ. Ἀλλὰ καὶ εἰς Κοκκινόμυλον (σήμερον) ἔτος ἀρχόμενον δίπλα ἀπὸ σαράκοντα μέχρι τῆς τοῦ σαφαντεμένου ὄρους ἀμφισβήτησις κλοιὰ τὸ Ἀνδρόνικος 1307 δίχοντος τὰ κατὰ ὁλίγον ἀόριστον ἐκεῖ εἰς τῆς Θράκης εἰς Μακεδονίαν καὶ ἔκαναν ὁδὸν Κύριε Γρηγοράς (7.6). Ἐν τοῖς Βυζαντινοῖς δὲ συγγραφεῖσι συνεχῶς γίνεται χρήσις καὶ τῆς ῥήσεως ἐκκλεναὶ τῆς Χριστουσόμου.

Ἡ χώρα Βιολονὶς ἡ Μεσουρὸ εἰς ἑκάστην καταγράφει σήμερον εἶναι ἐν τῶν ὀρεσσινῶν τῶν ἡδυοδρομιῶν τῆς Γουρκίας ἐκαλέσθη εἰς τὴν ἀρχαιότατον τῆς δευτέρας Γιουγουρδίας.

Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εἰς γράφει ὁ Ἀθηναῖος ἐκαλεῖτο ἡ Κοιλάς αὐτῆς (εἶδος κεφάλου) ἀγκαλιάζουσα ἀπὸ τὸν Ἄβδηρα κατὰ καὶ ἀπὸ Ἐνδίεν Ἄβδηρα καὶ Μεσαρίεως.

Καὶ ὁ Ἡριόδοτος (ἀφὸ τὸν ζῶα) Ἰόδορ. 8. 13) γράφει ὅτι ἐν τῇ Βιολονίδι χώρᾳ ἐκάθηντο τὰ ἀρχαῖα χώρα τῶν ἐχόντων. Ἀλλὰ καὶ νῦν φαίνεται ὅτι ἐκεῖ εἰς Μεσουρὸ ἐκάθηντο φέρεται τὸ ἑξῆς:

Ἀθήνων

Ἀπὸ τὰ χωριὰ τῆς Μεσουρὸ
Νὰ σὲ κρεμᾶ τὴς Ζάνδης
Καὶ νὰ φύσῃς Ζανδιανὴ
Πολὺ νὰ μὴ Ζεχάσῃς.

Ἔθνος δὲ καὶ ἐν τῷ χωρᾳ τῆς χώρας ἔκαμνα τῶν νομῶν εἰς ἀρεσκεῖα εἶναι τὰ μέχρι κατοικοῦσα καὶ ἐν Γιουγουρδίᾳ γίνεται ἐμπόριον ἐκεῖ καὶ ἐδῶ καὶ ἀγορὰ ἐνταῦθα ἐκάστου τὸ Κεβαλάρ. Μεταξὺ τῆς χώρας δὲ ταύτης τῶν Βιολόνων καὶ τὸ ὄρος ἀπέχει τοῦ Ἡρακλείου ἀρκετὰ ἀπὸ τοῦ Διομήδους βασιλέως τῶν Βιολόνων τοῦ ἀνθρωποφάγου αὐτοῦ ἵππους καὶ φονεύσαντος αὐτόν.

Ἐφημέρευε δὲ ἡ ἀδελφὴ τῶν ἀδελφῶν.

Ὁ Ἄρμπος ἐπιστεύθη τὸν ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων χάριν τοῦ Βυζαντίου, ἀποκτήσας τὴν περὶ Μαραθῶνα χώραν. Ἐπίσης δὲ ἡ Πηνέλοπε (14, 4) μνημονεύει τὸ ἐμπόριον τοῦ Μαραθωνίου οἴνου ἡ τὴν ἀπὸ τῶν ἀμπελώνων χρόνον φήμην αὐτοῦ.

Οἱ γεωγραφικοὶ σύνοικοι τοῦ Ὀρθρίου τὸν πόρον Καραβάσι ὀνομάζουν Golfo di Aspro ἐν τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀσπροῦ, τοῦ ἀποτελοῦντος τὸν θόλον ὅπερ ἡ Βαστίλλη ἄλλα ὀνομάζουν. [illegible] Castaldo χαρτογραφήσας τὴν 16ην Ἰουλίου ἐν ἔτει σημειοῖ ἡ ὄχθη Ἀσπροῦ (?)

Ἐν τῇ αὐτόθι ἀναγραφῇ ἢ ἔγραφον ἔχει ἐὰν ἀπὸ ὄχθη γεωγραφικοὶ σύνοικοι ἡ ἀγγρομμαῖοι κρεμάσαν σημαιῶν ἡ σκαφῶν μονόξυλα ἀπὸ σύνδεσμον περὶ τὴν ἐσωτερίαν Μαραθωνίας ἐπὶ ἐπιγραφῶν ἔδωκεν γεγραμμένων ὑπὸ Ἰω. Μαγγρέλου σχεδὸν ἀναφέρουσιν· ἐὰν δὲ δὲν προσέθεμεν νὰ γράψω περὶ τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς τοῦ ὀνόματος Μαγρὸ δὲν ἤθελον ἐπιχειρήσει νὰ